

teksuutimet

1/2014

Hypoteettisesti ajatellen

Hypoteettisesti ajatellen olisi mahdollista päätyä tilanteeseen, jossa tiedotusvastaavaksi valittaisiin täysi keltanokka. Voisi olla mahdollista, että edellinen taittokokemus olisi vuosien takaa ja juttujenkin kirjoittamisesta olisi jo kulunut muutama tovi.

Tämä hypoteettinen sankarimme saattaisi vuoden vaihtuessa olla peloissaan, ellei jopa kauhuissaan. Tietäen millainen vuosikerta Teksuutimista edellisenä vuonna tuotettiin, voisi hän olla jopa lannistunut. Melkoinen vuori valloittavana.

Jos kuitenkin kävisi niin, että ympärille kerääntyisi joukko innokkaita ja motivoituneita toimittajia, tunnelin päässä näkyisi jo valoa. Ehkä visio taitosta ja lehden linjasta syntyisi helposti. Jatkettaisiin siitä mihin edellinen vuosikerta jäi, mutta kuitenkin ilman suorituspaineita. Ei kilpailtaisi ketään vastaan. Tehtäisiin omasta mielestä parasta Teksua ja pidettäisiin hauskaa. Lehteen pitäisi tuoda myös jotain omaa ja tunnistettavaa.

Jos kävisi niin, että kaikki yllä mainitut ongelmat selätettäisiin, voisi vuodesta tulla mielenkiintoinen ja uusi kokemus, jonka sankarimme ehkä muistaisi vielä pitkään. Matka voisi olla rankka ja täytettävät saappaat suuret, mutta jos ympärillä olisi joukko oikeita ihmisiä ja jalassa hyvät kengät, niin mikäs siinä kulkiessa.

(Ensimmäinen kohta tulevaan testamenttiin: Älä kirjoita pääkirjoitusta konditionaalisissa. Se on läppä, jonka harvat ymmärtävät ja erittäin ärsyttävä lukea.)

Teemu Partanen

tiedotusvastaava

Teksuutimet 1/2014

Julkaisija Oulun Teekkariyhdistys ry **Painopaikka** Monisto Oy **Levikki** 120kpl

Päätoimittaja Teemu Partanen **Toimittajat** Juha-Matti Ojakoski /

Mira Huttunen / Ari Himanka / Pasi Keski-Korsu / Eero Huhtelin **Taitto** Teemu

Partanen **Kannen kuva** Teemu Partanen

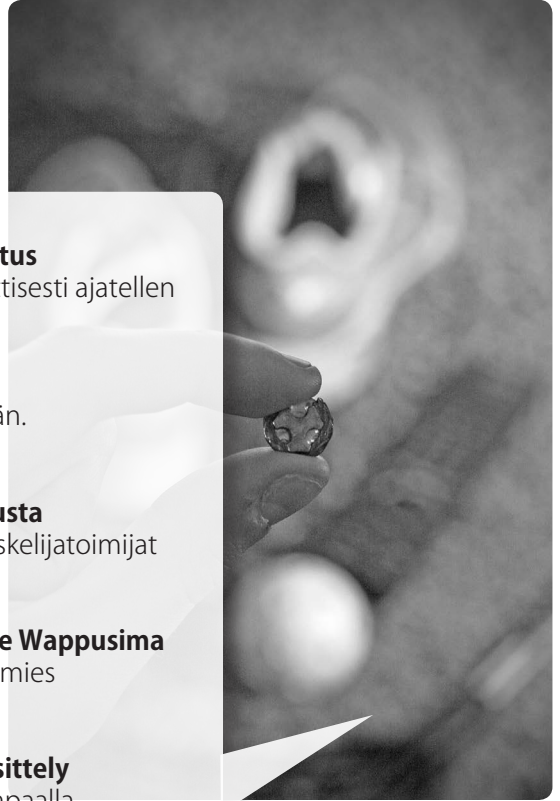
2 **Pääkirjoitus**
Hypoteettisesti ajatellen

4 **PJ-palsta**
Olin tänään.

6 **TYKin suusta**
TEKin opiskelijatoimijat

7 **Tee-se-itse Wappusima**
- For Dummies

11 **Hallitusesittely**
Hallitus vapaalla

29 **Tasa-arvovaluutettu vastaa**

30 **Teekkarius kuvina**
Alkuvuoden tunnelmia

32 **Teksu tutkii**
Mikä auttaa jaksamaan kevätyväsymyksen yli?

34 **Kulttuurinurkkaus**
Seremoniamestari kulisien takana

Olin tänään.

Olin tänään kipeä. Flunssa iski, eikä eilisiltana baarissa musiikin yli huutaminen ainakaan parantanut kurkkukipua. Teki mieli jäädä sänkyyn makaamaan, mutta se ei ollut vaihtoehto.

Olin tänään aikaansaava. Vein iltapuvun ompelijalle pientä fiksailua varten, täytin netissä kaksi työhakemusta, vastasin ainakin kolmeen doodleen, lähetin Rattoradion lupahakemuksen päätoimittajan puolesta Viestintävirastoon.

Olin tänään väsynyt. Vuoden alun rellestämisestä on kertynyt jo reilusti univelkaa, jota ei valitettavasti voi kuitata MM-Kyykkäbussissa vedetyillä seitsemän tunnin nokosilla.

Olin tänään onnellinen. Kävin toista (!) kertaa tänä keväänä luennolla, inspiroiduin lokaalista, tyhjiydestä ja puusta. Nauroin kavereiden kanssa älyttömille läpille. Löysin kotona pakastimesta jäätelön, jonka syöminen turrutti kurkkukipua. Eipä onneen aina paljoa tarvitse.

Olin tänään ärsyttävä. Valitin kurkkukipua, valitin väsymystä ja Unirestan ruokaa. Puhelimessa intin vastaan, vuoroin huusin ja vuoroin pidin mykkäkoulua.

Olin tänään myöhässä. Olen usein myöhässä tai vähintäänkin viime tingassa. Ehkä se on verissä, ehkä ajantajussani on vikaa, ehkä boheemeissa arkkaripiireissä pyöriminen on vain ruokkinut epätervettä käyttäytymistä.

Olin tänään turhan kriittinen. Kirjoitin rivi rivin perään tekstiä, jonka diskasin saman tien, koska se ei kelvannut Teksuun. Yritin löytää CV:hen uutta kuvaa, mutta kaikissa oli aina jotain vikaa. Mietin, olisiko PKL:n kyykkäjoukkueemme lyhenteen pitänyt sittenkin olla KooÄmmä eikä KALJA.

Olin tänään ylpeä. Nykyään, kun avaan kotioven, ensimmäinen tunne ei ole enää laskukasasta johtuva epätoivo. Eteisessä minua tervehtivät valkoisten rinnalla roikkuvat pellehaalarit sekä lakki, jonka kokardi on vaihtunut ja tupsu rastoittuu huolestuttavaa vauhtia. Sen vieressä rispaantunut nauha, josta äiti kommentoi, että eikö tuota voisi jo vaihtaa uuteen. Ei voi.

Olin tänään enimmäkseen Milja. Vuoden alusta olen saanut totutella “neiti” tai “rouva” tai jopa “meidän puheenjohtajaan”. Ne sulautuvat hyvää vauhtia yhdeksi ja samaksi, minusta tulee pestin näköinen ja pestistä minun näköiseni. Tästähän tämä vasta alkaa!

/Milja

TYLSÄ LUENTO?

**HYPPYTUNTEJA, JOLLOIN
VOISI TEHDÄ JOTAIN
HYÖDYLLISTÄ, MUTTEI IHAN
OPISKELLAKAAN JAKSAISI?**

--> [HTTP://BLOG.RUUKKI.COM](http://blog.ruukki.com)

Siispä voit lukea Ruukin blogia!

Blogista löydät kirjoituksia energiatehokkaasta rakentamisesta ja teräksestä.

Kirjoittajat ovat Ruukin asiantuntijoita, yhteistyökumppaneita ja muita alan asiantuntijoita.

Ehkä keksit samalla, mihin suuntautua opiskeluissasi tai millä vakuuttaa haastattelijat meiltä kesätöitä hakiessasi.

Englanninkielistä blogia voit seurata osoitteessa <http://blog.ruukki.com/>

Jos olet kiinnostunut kirjoittamaan aiheeseen liittyviä teekkarin näkemyksiä blogiin, lähetä viesti sivun kautta.

Niin ja ne meidän avoimet kesätyöpaikathan löytyvät osoitteesta: www.ruukki.fi/tyopaikat
Hakuajat vaihtelevat tehtävittäin ja paikkakunnittain.

RUUKKI

Energy-efficient steel solutions for better LIVING. WORKING. MOVING.

Tero Marin
Teekkariyhdysmies

Meillä on kattava verkosto luottamushenkilöitä eli halledepedeja, joilla on oikeasti valtaa vaikuttaa ja tuoda yli 22 000 opiskelijajäsenen ääntä esiin.

Paikkakuntien opiskelijatoimintaa pyörittävät niinikään opiskelijat. Heitä kutsutaan teekkariyhdysmiehiksi eli tykeiksi. Tykki löytyy kaikilta suurimmilta teekkaripaikkakunnilta. Tykkien apuna häääävät jokaisessa Suomen teekkarikillassa toimivat kiltayhdyshenkilöt eli kyhit, Oulussa perinteisesti teekkarikiltojen puheenjohtajat.

Menossa on mukana jo n:ttä vuotta myös Oulun aluetoimiston alueasiamies Jukka Orava, joka pääosin vastaa valmistuneista jäsenistä.

TEKin opiskelijatoiminta on ehdottomasti Suomen ammattijärjestökentän aktiivisimpien ja osallistuvimpien joukossa. Opiskelijatoiminnasta vastaavat Pasilan toimistolla työskentelevä teekkariasiamies sekä Pasilan ja Otaniemen toimistoilla työskentelevä opiskelijakenttäasiamies.

Me TEKissä haluamme tukea teekkarikulttuuria Suomessa ja levittää opiskelijoille työelämä tietoutta, jota harvemmin tarjotaan yliopistolla. Tässä teille Oulun iskuryhmä, naamat joihin ottaa yhteyttä työelämään ja TEKkiin liittyvissä kysymyksissä.

Kiltayhdyshenkilöt

Milja Tuomivaara
OTY

Hanna Mattila
Ark

Emma Tähtinen
Ymp

Antti Möttönen
OTIT

Ilona Hautamäki
Kone

Salla Vaajoensuu
Optiem

Joonas Ryhänen
Prose

Lotta Lappeteläinen
SIK

Tee-se-itse Wappusima -for Dummies

Toimittaja Pasi Keski-Korsu

Wappu tulee, ja siihen kannattaa varautua hyvissä ajoin! Perinteiseen suomalaiseen wappuun kuuluu munkit ja wappusima. Munkkeja en ole koskaan tehnyt, joten jätetään niiden resepti parempien ihmisten kirjoitettavaksi. Wappusimaa, juhannussimaa ja muuten vain -simaa on tullut keiteltyä, ja nyt on hyvä sauma levittää tämän hienon juoman ilosanomaa myös muille.

Tässä jutussa esiintyvät Protipit ja vinkit perustuvat vuonna 2009 alkaneeseen empiiriseen tutkimukseen, jota on aina silloin tällöin edistetty käytännön kokeilla, Internetin tutkimisella ja filosofisella pohdinnalla. Käydään läpi ensin tarvittavat tarvikkeet ja sen jälkeen itse resepti yksityiskohtaisesti, jotta oppimistulos menee heittämillä yli tiedekunnan ja yliopiston vaatimusstandardeista.

Jo tässä vaiheessa kannattaa huomata, että oman Wappusiman tekemiseen tulee varata aikaa noin kuukausi. Älä siis jätä siman tekoa myöhemmäksi vaan aktivoitu jo tänään.

Tarvikkeet

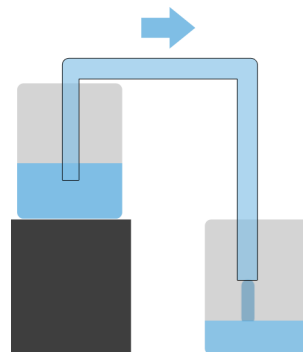
Tarvikkeita on Oulussa saatavilla ainakin Kaijonharjun Tokmannilla ja Pila-Palassa (Rautatienkatu 22). Itse suosittelisin näistä Pila-Palaa, mikäli vain jaksaa raahautua keskusta. Tuossa paikassa myydyt hiivat ja viinipakkaukset ovat laadukkaampia kuin Tokmannin ja Pila-Palasta saa sellaista harvinaista herkkua kuin asiakaspalvelua.

Käymisastia, astian kansi ja vesilukko

Käymisastia, 30 litraa, on astia, johon mahtuu

30 litraa nestettä. Kansi on astian kansi, joka toimii käymisastian kantena. Vesilukko taas toimii astian poistoilmaventtiilinä, jonka sisältämän veden avulla voidaan havainnoida ilman poistumista. Itse astioita kannattaa hankkia kaksi, jotta toista voi käyttää itse käyttämiseen ja toista lappoamisastiana. Ainakin tämän reseptin tarvikkeisiin riittää yksi kansi ja yksi vesilukko, joskin nämä kaikki kolme esinettä myydään yleensä samassa setissä.

Lappoletku ja lappoklipsi

Kuva 1. Lappoaminen.

Lappoletku ja -klipsiä käytetään siman, viinin tai oluen lappoamiseen (toimintaperiaate esitetty kuvassa 1). Lappoletkussa on toisessa päässä musta korkki, joka asetetaan lappoamisessa nestettä sisältävän astian pohjaa vasten. Kor-

Ainesosat:

Tällä reseptillä saa tehtyä tujakan wappusiman. Ohje on yhteen 25 litran satsiin. Lopputuotteessa tulee olemaan alkoholia noin 10-12%, ja on muuten hyvää. Jos tuntuu siltä, että reilu 10% sima on liian petollista, niin jätä 1-2 kiloa sokeria pois (0,5kg-1kg molempia).

15g viinihiivaa (ei pullahiivaa, ei turbohiivaa, vaan viinihiivaa)
4kg fariinisokeria
2,5kg taloussokeria
1,5kg sitruunaa
n.500g rusinoita
n.500g hunajaa
1dl hermesetas-makeutusainenestettä

kin avulla astian pohjalle laskeutunut hiiva jää pohjasakaksi, eikä kulje muun nesteen mukana toiseen astiaan. Lappoklipsi ei ole täysin välttämätön tarvike, mutta se auttaa pitämään lapoletkun paikallaan. Tällöin pohjalla oleva hiiva ei lähde liikkeelle lapoletkun heilumisen vuoksi.

Siiviläpussit

Siiviläpussit eivät myöskään ole pakollinen tarvike, mutta mielestäni helpottaa siman tai viinin valmistamista. Siiviläpusseihin voidaan laittaa käymisessä käytettävät hedelmät, jotta ne on helppo nostaa pois käymisen päätyttyä. Itse aloin käyttää siiviläpusseja sen jälkeen, kun luumuviiniä tehdessä ongin helvetinmoisessa krapulassa hiivaista luumumassaa käymisastiasta siivilän avulla. Suosittelen siis käyttämään siiviläpusseja

Pulloja

Duh, tarviiko selventää? Muista vain, että pulloja pitää olla PALJON ja niiden kerääminen kannattaa aloittaa hyvissä ajoin. 25 litraa lopputuotetta mahtuu 17:ään 1,5 litran pulloon, 50:een puolen litran pulloon tai 76:een 0,33 litran pulloon.

Ominaispainomittari

Sisältää tietoa alkoholipitoisuuden mittaamisesta!

Taaskaan ei ehdottoman pakollinen tarvike, mutta hyvä apu tekemiseen. Ominaispainomit-

tari mittaa käytännössä nesteen tiheyttä, mikä avulla voidaan arvioida esimerkiksi seoksen makeutta ja alkoholipitoisuutta. Alkoholipitoisuutta voi arvioida mittaamalla ominaispainon käymisen alkaessa ja sen jälkeen. Näiden mitausten jälkeen arvioitu alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina lasketaan kaavalla (ominaispaino alussa – ominaispaino lopussa) / 7,5.

Sekoituslasta ja lämpömittari

Kaupoissa, jossa myydään viinitarvikkeita, on myös joskus myynnissä erillinen lämpömittari ja sekoituslasta. Nämä ovat lisätarvikkeita, jotka lähinnä helpottavat hommaa, mutta eivät ole pakollisia. Sekoituslastan hyvä puoli on sen pitkä varsi, joten omaa kättä ei tarvitse sotkea sekoittellessa. Lämpömittari taas luonnollisesti mittaa nesteen lämpötilaa, jonka kanssa saa olla hiivan lisäämisen yhteydessä suhteellisen tarkkana. Siman valmistuksessa lämpötiloja voi myös arvioida käsipelillä törkkäämällä sormen mitattavaan nesteeseen.

Wappusiman ohje – For dummies

1. Kaada käymisastiaan noin 10 litraa kuumaa vettä, sekoita veteen 4kg fariinisokeria ja 2kg taloussokeria. Anna sokerien liueta veteen kunnolla.

2. Pese ja viipaloi sitruunat siivuiksi. Nakkaa sitruunat ja rusinat astiaan. Tässä vaiheessa suosittelen käyttämään siiviläpusseja.

3. Kaada käymisastia täyteen vettä. Kun astia on täynnä, nesteen lämpötila tulisi olla noin 28 astetta celsiusta. Mittaa lämpötila lämpömittarilla tai arvioita kädellä.

4. Esiviljele hiiva, jos tarvetta. Hiivapussin pakkauksessa on ohjeet hiivan lisäämisestä, noudata niitä

5. Lisää hiiva. Sekoita. Mittaa halutessasi nesteen ominaispaino.

6. Laita vesilukkoon vettä max-rajaan asti

7. Laita kansi päälle ja vesilukko paikalleen. Laita käymisastia käymään vedottomaan paikkaan. Vessa tai vaatehuone on oikein hyviä paikkoja käymistilaksi.

8. Tarkista tunnin-parin päästä, onko käyminen alkanut. Tämä tarkistetaan kylläämällä vesilukkoa. Käymisessä astiaan muodostuu painetta, joka pakenee vesilukon kautta. Paineen poistumisen voi havaita niin sanottuna pulputuksena. Huomaa, että tässä vaiheessa käyminen voi olla vielä hidasta, joten pulputuksen kuulemista voi joutua odottamaan minuutin-pari.

9. Anna siman käydä loppuun asti, eli noin 2 viikkoa. Käyminen on loppunut, kun vesilukosta ei enää kuulu pulputusta. Käymisen vaiheen voi tarkistaa myös ominaispainomittarilla. Kun ominaispaino on välillä 0 ja -10, voidaan siirtyä seuraavaan vaiheeseen.

10. Kun käyminen on loppunut, vie sima viileään paikkaan (esim. parveke) selkeytymään vähintään vuorokaudeksi. Mitä kauemmin annat selkeytyä, sitä paremmin hiiva jää pohjalle ja se saadaan eroteltua pois.

For dummies:: Älä oikaise tässä vaiheessa! Jos siman ei anna olla selkeytymässä tarpeeksi kauaa, juomaan jää hiivaa, joka ei maistu hyvälle ja pistää mahan sekasi.

11. Kun sima on selkeytynyt, lappoa se toiseen käymisastiaan. Lappoamisen aikana käymisastiaa ei saa siirrellä tai tärisyttää. Muuten pohjalla oleva hiiva nousee ylös ja sekoittuu juoman sekaan.

For dummies: *Lappoaminen tapahtuu lappoletkun ja lappoklipsin avulla. Toimintaperiaate on selitetty kuvassa 1. Lappoaminen saadaan liikkeelle joko täyttämällä lappoletku vedellä ja siirtämällä se astioihin kuvan mukaisesti. Huomattavasti helpompi tapa on imeä letkua, jolloin neste alkaa virrata ja lappoaminen lähtee liikkeelle. Muista, että letkun suu ei saa nousta ylemmän astian vesirajan yläpuolelle. Muuten lappoaminen keskeytyy ja vesi ei virtaa.*

12. Jälkimakeuta sima sekoittamalla lapot-
tuun nesteeseen 500g hunajaa, 500g taloussokeria ja 1dl hermesetas-makeutusainestettä.

FYI: *Makeutusainestettä kannattaa käyttää tässä vaiheessa, koska siinä oleva sokeri ei ala käymään. Täten simassa saadaan säilytettyä jonkinlainen makeus, vaikka pullo pääsisi jälkikäymään pitkän aikaan.*

13. Lappoa sima pulloihin. Pulloiksi kelpaa hyvin 1,5l muoviset limsapullot. Lisää pulloihin rusinoita (Ai miksi? Koska simassa kuuluu olla rusinoita). Tässä vaiheessa lappoletkun päästä voidaan ottaa musta korkki pois, koska astian pohjalle ei tarvitse jättää pohjasakkaa.

14. Anna siman jälkikäydä huoneenlämmössä viikon, jolloin juomaan saadaan happoja. Tämän jälkeen pullot voi siirtää jääkaappiin jähtymään. Pullojen avaamisessa kannattaa noudattaa varoivaisuutta, koska niissä saattaa olla painetta. Varsinkin, jos pullot ehtivät jälkikäydä pitempään kuin viikon, varomaton avaaminen saattaa johtaa katon siivoukseen.

15. Mene wappurientoihin leuhkimaan, kuinka sinulla on koko Oulun parasta simaa ja tämä satsi onnistui huomattavasti paremmin kuin kenenkään muun ikinä.

PILA-PALA
Kaikkea hauskaa!

info@pilapala.com

www.pilapala.com

p. 08-370342

Rautatienkatu 22, 90100 OULU

Hallitus vapaalla

Yhdeksän hallituspaikkaa, viisi eri kilttaa, keskimäärin 2,3 solmua ja yhdeksän eri tapaa viettää vapaa-aikaa.

Puheenjohtaja

Nimi: Milja Tuomivaara

Kotoisin: Helsinki

Kilta: Oulun Arkkitehtikilta

Solmut: 3

Kotoisin: Helsinki

Vapaa-aika: Teekkaritorvet

Toimittaja saapuu keskustaan arkkitehtuurin tiedekunnan keskustaan hämääriin tiloihin. Kello on jo sen verran paljon, etteivät ulko-ovetkaan enää aukene. Aikaisin ne menevät kyllä kiinni, puoli neljän jälkeen on turha repiä kahvaa seinästä.

Sisälle kumminkin päästään, ja tutut Uni-restan mainokset tulevat vastaan. Ehkä johonkin tähän uskaltaa istahtaa. Ei mene kauaa, kun reipas askellus tulee minua kohti. Miljahan se sieltä tulla tupsahtelee, päättäväisesti iloinen ilme kasvoillaan. Tämä nainen on hämmästyttävä, niin itsevarma ja hyväntuulinen, että se tarttuu saman tien

toimittajaankin.

Teksuutimet otti tänä vuonna selvää siitä, mitä Oulun Teekkariyhdistyksen hallituksen jäsenet puuhailevat vapaa-aikanaan. Milja kertoo olevansa innokas soittaja. Eikä mikä tahansa soittaja, vaan saksofonin soittaja Teekkaritorvissa.

Miljalta löytyy soittotaustaa nuoruudesta asti. 9 –vuotiaasta lähtien Milja on soittanut pianoa ja aikoinaan säesti huilisteja ja oboisteja. Tästä innostuneena Miljan mielenkiinto heräsi puhallinsoittimia kohtaan ja haaveena oli päästä soittamaan ihan bändiin asti.

Nuorena tyttönä yhdeksännellä luokalla Milja sitten aloitti alttosaksofonin soiton. Kotiseudullaan hän soitteli Lauttasaaren musiikkiopistossa ja Pop&Jazz Konservatoriossa siihen asti, kun muutto Ouluun tapahtui.

Torvet Milja löysi arkkariystävänsä kautta, joskaan ei heti opiskeluiden alussa. Puolisen vuotta Ouluun muuton jälkeen saksofonikin löysi tiensä tänne ja Milja uusien ihmisten

pariin Teekkaritorviin.

Teekkaritorvet ovat hyvin lähellä Miljan sydäntä. Vaikka hän kerkeää käydä treeneissä ”enemmän ja vähemmän aktiivisesti”, hän kokee saaneensa niistä tarvittua vaihtelua opiskelun ja kiltatoiminnan ympärillä pyörivään elämään. Ja mikä parasta, hän on saanut paljon uusia kontakteja muihinkin Teekkareihin kuin arkkitehtiopiskelijoihin. Nykyään on onneksi muukin ”Teekkariperhe”, vaikka opiskelujen luonteen vuoksi suhteet arkkitehtiopiskelijaystäviin pysyvät tiiviinä.

Miljan aikaa rajoittaa paljon koulun käynti, kiltatoiminta ja nykyään myös arvokas pesti Oulun Teekkariyhdistyksen puheenjohtajana. Hän kuvailee käyttävänsä ”kaiken muun” ylimääräisen ajan nukkumiseen ja lorvailuun, mikäli aikaa jää järjestöhomista.

Vielä kotonaan Helsingissä Milja oli aktiivinen partiolainen, ja Ouluun muutto jätti tietynlaisen tyhjiyden tunteen. Milja kum-

minkin toteaa, että kiltatoiminta on täyttänyt tämän tyhjiyden. Ehkä paluu rakkaan harrastuksen pariin on vielä joskus mahdollinen.

Kuva: Teemu Leskinen

Kulttuurisika

Nimi: Sauli Viinamäki

Kotoisin: li

Kilta: Oulun Yliopiston Prosessikilta ry

Solmut: 3

Vapaa-aika: Musiikki (kitara)

Juna puksuttaa kohti Oulua, puut vilisevät ikkunan takana villisti ja ravintola-vaunussa on leppoisa tunnelma, kun Sauli kertoo Teekkariseminaarireissustaan. ”On se mukava nähdä uusia naamoja eripuolilta Suomea, niin ja Eestineitsyyskin meni”, Sauli toteaa hörpäten oluttaan.

Saulilla on musiikki lähellä sydäntä, mikä ei sinänsä tule yllätyksenä kulttuurisista kun on kyse. Saulin sukutaustasta löytyy hanurin soittelua ja sitä myöten Saulin oma musiikkiharrastuksen alku löytyy ala-asteajoilta. Soittelu aloitettiin kosketinsoittimilla ja pianolla, mutta pian Sauli tajusi, että kitaristit saavat enemmän naisia. Niinpä kauniisiin kouriin napattiin kitara ja ankara harjoittelu aloitettiin. Aluksi Sauli opetteli klassisen kitaran soittoa, mutta yläasteella sen rinnalle napattiin sähkökitara, koska klassinenkaan kitara ei vielä naisia jalkoihin langettanut. Vanhemmalla iällä on mukaan tullut myös flamencokitara ja seitsemikielinen sähkökitara.

Alun perin musiikista oli tarkoitus tulla

ammatti, mutta lopulta Sauli päätyi opiskelamaan prosessitekniikkaa vaikka kotiviinirahojen verran keikkahommilla ja soitonopettajan pestillä onkin tienattu.

Ruoanlaitto on myös Saulin intohimoja. Kotona ollessaan Sauli viettää enemmän aikaa keittiössä kuin olohuoneessa. ”Meillä ei pahemmin televisiota katsella”, Sauli sanoo. Erilaiset välimerihenkiset lammaspadat ovat Saulin bravuuria ja niiden joukosta löytyykin paras annos, minkä mies on tehnyt. Intialaisen keittiön ruoat ovat tällä hetkellä kokeilussa, mutta mausteiden käsittely tuottaa vielä hankaluuksia. ”Kai tässä jonkinlaisia Michelin-kokkihaaveita on”, Sauli naurahtaa.

”Tekemällä tähän siankin hommaan koulututtuu, eli kärsä kasvaa röhkiessä!”

Ulkomaillekin vuotemme kulttuurisin sikamies on muutamaan otteeseen päätenyt. Nuorempana ulkomaille ei pahemmin pääsyt, mutta iän karttuessa ulkomaavierailujen määräkin on kasvanut. Saulin reissulistalta löytyy mm. Lontoo, Saksa, Latvia, Tšekki ja Itävalta. Matkailu on tuntunut avartavan ainakin sen verran, että Sauli tajuaa Suomen olevan välissä melkoinen Albania mutta kuitenkin monella saralla asiat on hyvin maassamme. Tšekinmaalta tarttui matkaan hyödyllinen taitokin: oluen juominen vaahdon eli ”hatun” läpi. ”Siinä ei pidempikään olut pääse helposti väljähtymään”, mies sanoo silmäillen epäileväisesti tyhjentyneessä olevaa lasiaan.

Järjestöhommiin Sauli päätyi vasta yliopistoaikanaan huomattuaan haluavansa levittää hyvää mieltä ihmisten keskuuteen.

Melkoinen samarialainen siis! Pari vuotta vierähti Prosessikillan hallituksessa: yksi Teekkarivastaavana ja yksi tiedotusvastaavana sekä varapuheenjohtajana. Kulturellina miehenä sian pesti tuntui luontevalta jatkumolta, sillä Teekkariperinteiden säilyttäminen ja kehittäminen sekä ihmisten kanssa kollektiivinen hauskanpito on Saulille tärkeää. ”Jätän mielelläni muille ne koulutuspolitiikat”, Sauli sanoo jälleen naukaten juomaansa. Tärkeänä hän pitää esimerkin osoittamista siitä, että Teekkari laulaa mieluummin kuin hyvin.

Sauli odottaa OTY:n hallitusvuodeltaan paljon ja toteaa: ”tekemällä tähän siankin hommaan koulututtuu, eli kärsä kasvaa röhkiessä!”

Kuva: Teemu Leskinen

Fuksiohjaaja

Nimi: Antti Piippo

Kotoisin: Raahе

Kilta: Oulun Yliopiston Prosessikilta ry

Solmut: 2

Vapaa-aika: Darts

yllätyksenä. Antti aloitti tikkaharrastuksen nelisen vuotta sitten lähes puolivahingossa. Kipinä lajiin syttyi pikkuhiljaa, kun eräällä Antin kaverilla oli darts-taulu ja hänen luonaan tikka viuhui kesäisin ihan vain rennossa meiningissä.

Dartsissa Anttia kiehtoo se, että siinä näkee selvästi kuinka harjoituksen myötä tikat lentävät sinne minne haluaakin. Lajissa siis kehityksen konkreettiset mittarit ovat selvästi näkyvillä. Seuraavaksi Antti kertoo, että dartsissa on useita erilaisia pelimuotoja joista miehen suosikki on kenguru. Erehdyinkin kysymään sitten tämän kengurun sääntöjä, joista Antti innostui selittämään varsin pitkän ja moniselkoisen litanian.

Kilpailuihin Antti on osallistunut vain Prosessikillan sisällä, mutta vastaisuudessa saattaa tulla muitakin osallistumisia, onhan Antti sentään Ratikka ry:n sihteeri!

Jos tikat eivät ole vapaa-aikana kourassa, niin talvisaikaan kyykkäkentät kutsuvat miestä. Kesäisin vapaa-aikaa vietetään haulikko kädessä kiekonammunnan merkeissä. Kiekkoja Antti on ammuskellut kolmisen vuotta ja syy tarkkuusammunnan aloittamiselle oli huono osumatarkkuus metsästyshommissa, mikä luonnollisesti aiheutti mielipahaa. Osumatarkkuutta Antti on

Saavun Prosessikillan kiltahuoneelle ja löydänkin tuoreen fuksiohjaajan sieltä haalarit jalassa istuskelemassa. Siirrymme saman tien vasta remontoidun kiltahuoneen kokouspöydän ääreen rupattelemaan mukavia kahvikupposten äärellä. Fuksiohjaajan aamupäivän on pitänyt kiireisenä lumenveistokisat, joita Antti on ollut järkkäilemässä ja valvomassa.

Kysyessäni Antilta mieliharrastuksesta, hän nousee ylös ja menee huoneen kulmassa olevan darts-tikkataulun viereen ja nappaa kolme tikkaa käteensä heittäen ne tottuneesti tauluun. Tarkkuuslajit ovat Antin mieleen, niinpä darts-harrastuskaan ei tule

Kuva: Kalle Hyypiö

käynyt hiomassa Raahessa ja Oulaisissa ja kilpailuihinkin on tullut osallistuttua. Löyrytyypä Antilta menestystäkin kiekonammuntakisoista sillä hän on Pohjois-Pohjanmaan aluemestari sportingin harrastesarjassa.

Sen sijaan ruuanlaiton puolelta ei taida aluemestaruuksia tulla, sillä vapaa-aikaansa Antti ei pahemmin keittiössä vietä. Perusruokaa tulee tehtyä silloin tällöin ja koko homman juju silloinkin on nopeus. ”Mitä nopeammin ruoan saa valmiiksi, sen parempi”, Antti sanoo päättäväisesti.

Kysyessäni kesätöistä, Antti mainitsee pari paikkaa joissa hän on työskennellyt. Viime kesä meni Raahessa Laivan kultakaivoksella rikastamon vuoromestarina ja sitä edeltävä kesä haalariharjoittelussa Ruukilla operaattorin roolissa. Antti piti kovasti vuoromestarin hommista kaivoksella, sillä siinä oppi paljon uutta ja homma oli mielenkiintoi-

sempää kuin Ruukilla operaattorina puurtaminen.

Järjestötoimintaan Antti hyppäsi Prosessikillan puolella ja fuksitoiminta on ollut lähellä sydäntä alusta alkaen. Toissa syksynä hän toimi killassa pienryhmäohjaajana ja siitä selvää polkua seuraten Antti hyppäsi Prosessikillan fuksivastaavaksi vuodelle 2013. OTY:n fuksiohjaajan homma tulikin sitten ihan luonnostaan vastaan, vaikkakin Antti lähti pestiin vähän myöhäisheränneenä. Fuksitoiminnassa Antin mukaan paras on se, että ensimmäisen vuoden opiskelijat ovat vielä niin innostuneesti mukana kaikenlaisessa. Tätä innostuneisuuden liekkiä Antti haluaa ruokkia ja ylläpitää. Järjestötoiminnassa ylipäänsä uuden luominen uusien tuttavuuksien kanssa on hienoa ja siksi Antti lähti tänä vuonna hallitukseen mukaan.

Dartsissa Anttia kiehtoo se kuinka harjoittelun tulokset näkyvät selvästi. Kuva: Kalle Hyypiö.

Aulakahvilan nurkkapöydästä löytyy rauhaisa paikka muuten valtaisan hulinan vallassa olevasta aulasta. Niko istahtaa tuolille uuvuttavan valokuvausession jälkeen ja kertoo hieman päivästänsä. Päivä on mennyt opiskelujen parissa mm. harkkatöitä tehden. Myös Wapun viimeisiä säätöjä on soiteltu läpi. Kiirettä siis pitää, vaikka päällepäin sitä ei välttämättä näe.

Niko olisi halunnut viedä toimittajan ulkojälle, mutta ulkona oleva loskakeli ja vesisade vähän haittaavat tällaista toimintaa. Nikohan harrastaa siis jääkiekkopelien tuomarointia ja pyrkii toimimaan tuomarina niin usein kuin pystyy.

Yleensä pelejä tulee tuomittua viikonloppuisin, mutta joskus jälle tulee lähdettyä myös viikolla. ”Kun viikolla tulee hulistua reilummin, on mukava viikonloppuna siirtää ajatukset vähän muualle”, Niko sanoo ja naurahtaa. Pääasiassa Niko tuomitsee junioreiden pelejä, mutta joskus myös miesten pelejä 3. divariin asti.

Jäällä olemisen lisäksi tuomarin aikaa kuluu sääntöjen kertaamiseen ja seuraavan pelin joukkueiden taustoihin tutustumiseen. Siis myös tuomarin tulee valmistautua hyvissä ajoin peliin. Jääkiekkotuomariksi pääsee viikonlopun yli kestävän kurssin läpäisemällä. Kurssilla opetetaan säännöt ja jäällä liikkumisen salat ja lopuksi pidetään sääntökoe. Mikäli kurssin läpäisee, saa makean tuomarikortin, jonka oikeuttamana pelejä pääsee tuomitsemaan.

Vapaa-aikaansa Niko viettää muuten esimerkiksi pipolätkän merkeissä. Tänä talvena se on kyllä sattuneesta syystä jäänyt vähemmälle. ”Nykyään tuntuu olevan niin vähän ihan täysin luppoaikaa, että mielel-

Isäntä

Nimi: Niko Tervo

Kotoisin: Kajaani

Kilta: Sähköinsinööriilta ry

Solmut: 3

Vapaa-aika: Jääkiekkotuomarointi

Kuva: Kalle Hyypiö

lään käyttää sen vain rennosti ottamalla”, Niko toteaa. Kotona vapaa-aikaa siis viettää sohvan pohjalla elokuvien parissa ja myös hyvää ruokaa syömällä. Ruokansa Niko tekee mielellään itse. Mitään suuremmin erikoisia ruokia Niko ei tee, mutta perusruokia on ihan mukava modifioida eri makujen saavuttamiseksi. ”Jos aikaa on, niin voihan sitä jotain isompaakin ateriaa kokeilla tehdä”, mainitsee Niko.

Nikon järjestöjyrän ura lähti liikkeelle Sähköinsinöörikillan suhdevastaavana ja jatkui seuraavana vuonna rahastonhoitajan roolilla. Pari vuotta pienryhmäohjaajan hommiakin Niko on tehnyt. Proksi Niko päätyi, koska hakijoita oli ollut niin vähän ja jostain syystä Nikon hakemus tuli hy-

”Kun viikolla tulee hulistua reilummin, on mukava viikonloppuna siirtää ajatukset vähän muualle”

väksytyksi.

”Hallitushommiin tuli lähdettyä ihan läpällä hetken mielihoiteesta, kun sitä tultiin kysymään”, Niko sanoo ja jatkaa: ”Ja sillä tiellä ollaan vieläkin, kun ei ole enää osannut sanoa ei.” Päätös lähteä OTY:n isännän toimeen tuli pitkän miettimisprosessin kautta. Ensimmäisiä uteluita Nikon mielenkiinnosta pestiin tultiin kyselemään Teekkaritalon 20-vuotisjuhlilla, silloin Niko oli vielä hyvin epäileväinen asian suhteen. Myöhemmin kuitenkin homma rupe- si kiinnostamaan, sillä siinä saisi uudenlaisia haasteita. Toimeen lähdettiin vaikka tiedossa oli, että työtä siinä kyllä riittää. ”Vielä ei ainakaan kaduta”, Niko sanoo rauhallisena.

Järjestöhommissa Nikon mielestä parasta

Jääkiekkotuomariksi pääsee läpäisemällä viikonloppun yli kestävän kurssin.

on siinä syntyvä porukka. Yhteisöllisyyden tunne on ollut erittäin vahva SIK:n aikaisissa hallituksissa ja Nikon näkemyksen mukaan myös nykyisessä hallituksessa samanlainen ilmapiiri on muodostumassa.

Uusien tuttavuuksien tapaaminen on myös yksi tärkeimpiä järjestötoiminnan suoloja. Järjestötoiminta sopii Nikolle, koska hän ei osaa nykyään olla pahemmin enää paikallaan ja näissä hommissa tekemistä riittää jatkuvasti.

Niko toivookin, että Wapun aikaan ihmiset tulisivat porisuttamaan häntä isännän kiireistä huolimatta. Tuttujen ja tuntemattomien kanssa turiseminen enemmän tai vähemmän tärkeistä asioista estää isännän pinnaa kiristymästä liikaa ja sehän on tärkeä osa Wapun tapahtumien onnistumisesta. Pitäkäähän siis ihmiset isäntä tyytyväisenä!

Koulutuspoliittinen vastaava

Nimi: Henri Lahtinen

Kotoisin: Orivesi

Kilta: Oulun Yliopiston Prosessikilta ry

Solmut: 2

Vapaa-aika: Kalastus

Vaikka koulutuspoliittinen vastaavamme Henri Lahtinen asuukin aivan Teekkaritalon nurkilla, kesti toimittajalla melkoinen tovi löytää oikea rappu. Talot oli ripoteltu hämmentävästi loogiseen järjestykseen. Onneksi toinen toimittajamme oli löytänyt ajoissa paikalle.

Kaksio, jossa Henri asuu oli poikamiesmäiseen tyyliin sisustettu. Ei turhaa hifistelyä vaan pelkästään välttämätön ja tietysti kotiteatteri.

Henri on kalamies. Parhaiten harrastus maistuu kesällä sillä pilkkiessä tulee tur-

han kylmä. Menneisyydessään mies kyllä kierteli pilkkikisojakin aktiiviseen tahtiin, mutta nykyisin talvisiin harrastuksiin kuuluvat kyykkä ja laskettelu.

Viime kesän Henri vietti töissä Kemissä ja Torniojoen kala-apajat tulivatkin erittäin tutuiksi. Torniojoelta on kalastettu myös kopon suurin saalis: noin 15 kiloinen lohi. Kalastusreissuja Henri tapaa tehdä Ruotsin Lappiin asti, mutta Oulun alueella kalassa ei juuri tule käytyä.

Kopo on myös innokas laskettelija. Heman Student Ski on koettu parikin kertaa. Ruskotunturi on yhä korkkaamatta ja syy on selkeä: ”Se on liian lähellä”, Henri letkauttaa. Jäimme keskustelemaan Ruskosta pidemmäksikin aikaa ja saimme myös

yhden kuningasidean: Mitä jos siirrettäisiin Laskiainen Ruskolle? Saataisiin modified-luokkaankin ihan uudenlaista jännitystä.

Muu ainejärjestöhommiensa ulkopuolinen vapaa-aika kuluu sitten lähinnä yliopistolla. Pitäähän niitä opiskeluhommiakin yrittää saada eteenpäin. Henri kyllä myöntää, että monesti tulee jumiuduttua Prosen kiltahuoneelle, mutta haastatteluhetkellä käynnissä ollut remontti on pitänyt porukan hetken aikaa muualla.

Ennen muuttoa Ouluun Henri opiskeli vastaavaa alaa Tampereella. Ajatus Ouluun siirtymisestä tuli hetken mielijohteesta muutaman muuttujan kautta, mutta onneksi päätöstä ei ole tarvinnut katua. Opintoja aikaisemmasta elämästä kertyikin sen verran, että kandia ei enää täällä tarvitse tehdä!

Tampereella opiskellessaan Henri ei ollut juurikaan opiskelijatoiminnassa mukana vaan koki herätyksen vasta Oulussa. Onko oululainen ainejärjestötoiminta sitten jotenkin aktiivisempaa tai mukaansatempaavampaa? Ei oikeastaan, mutta silloinen kaveriporukka ei ollut niin aktiivista, joten ainejärjestöhommiin ei tullut sitten itskään lähdettyä.

Oulussa ainejärjestöhommiensa onkin sitten painettu hartiavoimin. Mies on toiminut 2012 Prosen isäntänä, 2013 Prosen opinto-vastaavana ja tämän lisäksi erilaisissa toimarihommissa. ”Kaiken kruunu on kuitenkin remonttitoimikunnan puheenjohtaja”, mies heittää humoristiseen sävyyn.

Koulutuspoliittiseksi vastaavaksi tulikin

lähdettyä viimevuotisen kopon kähminän perusteella. Samalla herrasmiehellä oli näppinsä pelissä myös tämän vuoden tiedotusvastaavan etsinnässä. Henrin mielestä tuntuu hienolta nousta ”pykälä ylöspäin” varsinkin kun homma on ennestään tuttua. Vuodesta 2014 kopo odottaa haasteellista. Haasteita luovat esimerkiksi teknillisen tiedekunnan jakautuminen.

Viime vuoden hengessä oli pakko vielä kysyä ruoanlaitosta. Henri on kalamies keittiössäkin ja myöhemmin illalla olisikin ollut tarjolla itsepyydettyä uunilohta. Ilmeisesti taktisista syistä haastattelu oli sovittu aiemmaksi. Pikaruokiin Henri ei juurikaan sorru, mutta pitkien koulupäivien aikana tulee lähinnä syötyä yliopistolla.

Kopon kämpästä löytyvät asianmukaiset välineet myös talvisiin harrastuksiin.

Kuva: Teemu Leskinen

Ovesta astuu sisään kiireinen suhdevastaava. Kati Vares on jälleen viettänyt päivän teekkaritarratarjouksia metsästäen. Kiireistään huolimatta Kati on innostunut ja erittäin positiivinen persoona.

Heti alkuun kysyin Katilta kuinka hän oikein ajautui suhdevastaavaksi. Kati toimi viime vuonna samassa hommassa Prosella, ja kun kutsu kävi, siirtymä isompiin ku-

vioihin oli luonnollinen ja helppo. Tulevaa vuotta Kati odottaa innolla. Kiire varmasti tulee, mutta sehän tiedettiin, kun tähän lähdettiin.

“Ei mulla mitään vapaa-aikaa oo”

Haastattelun yhteydessä Kati totesi mo-

Suhdevastaava

Nimi: Kati Vares

Kotoisin: Raahe

Kilta: Oulun Yliopiston Prosessikilta ry

Solmut: 1

Vapaa-aika: Kirjat & elokuvat

neen otteeseen ”Ei mulla mitään vapaa-aikaa oo”. No, tenttaamalla sitä löytyi kuitenkin sen verran, että välillä kerkeää levähtämään kirjojen ja elokuvien parissa. Tyypillisesti nainen pitää myös shoppailusta.

Hypoteettisessa tilanteessa, jossa Katilla olisi vapaa-aikaa tarpeeksi hän kävisi jumppissa ja kuntosalilla. Mitä jos vapaa-aikaa olisi yllin kyllin? Mitä jos ei olisi ainejärjestöhommia? ”Varmaan opiskelisin”, Kati naurahtaa. Veri vetää myös jalkapallokentille; paluu sinne olisi vakavasti otettava vaihtoehto.

Monien muidenkin hallituslaisten tapaan Katikin pelaa kyykkää. Harjoitteluhan on kuitenkin heikkoja varten eikä sellainen kiireiselle toimijalle sovi.

Katin ainejärjestöhommat eivät rajoitu pelkästään Oulun Teekkariyhdistyksen vaan hän on myös Prosessikillan sosiaalipoliittinen vastaava sekä AKKO-ohjaaja (aikaisemmin korkeakouluopintoja suorittaneet). Kopovastaavan tapaan myös Kati on ollut Prosessikillan remonttitoimikunnassa mukana.

Tässä kohtaa lukija saattaisi luulla, että suhdevastaavalla ei ole muuta elämää. Hir-

veä nakki. Ei aikaa mihinkään. Vai miten on?

Kati toteaa, että myös monet kaverit ovat jatkuvasti mukana ainejärjestöhommissa ja näissähän heitä tulee nähtyä ja vietettyä aikaa yhdessä! Suhdevastaavan homma ei myöskään ole yhtään pöllömpi: Olet koko ajan yhteyksissä firmoihin, keräät itseluottamusta ja suhteita myös itselle. Asioita, joista voi olla yllättävää hyötyä vaikkapa kesätöitä etsiessä.

Mikä ajoi raahelaisen Ouluun? Katin mukaan päätös oli oikeastaan helppo, koska nykyinen aviomies asui täällä valmiiksi.

Kati aloitti opiskelijaelämän kemialla, mutta vaihtoi kahden vuoden jälkeen prosessitekniikan opiskelijaksi yleisestä kiinnostuksesta tekniikkaan ja pääseehän siellä hyödyntämään kemian opintojakin.

Jos hallituksen kanssa oltaisiin oltu tänä vuonna keittiössä niin Kati olisi laittanut jotain oikeasti hyvää ruokaa... jos olisi ollut aikaa. Kuten monet muutkin, Katikin turvautuu pitkien päivien vuoksi yliopiston antimisiin.

Tiedotusvastaava

Nimi: Teemu Partanen

Kotoisin: Kemi

Kilta: Oulun Tietoteekkarit ry

Solmut: 2

Vapaa-aika: Valokuvaus

Kieltämättä ennen haastattelua en tiennyt mitä odottaa. Aiemmat kokemukset Yliopistokadun tornien asunnoista olivat vaihtelevat, mutta kun ovi lopulta Teemun asuntoon aukeni, olikin yllättävää nähdä, että lokaali ei ollut tavanomainen solu vaan kahdesta sellaisesta remontoitu kaksio, joka oli sisustettu huolehdittuun

tyyliin.

Myös haastattelutilanne poikkesi tavallisesta. Koska tämä haastattelu oli ensimmäinen, kävimme tietenkin Teemun ja kämppään aiemmin saapuneen Arin kanssa ensin hallitushaastatteluja rennosti jutustelemalla yleisesti, mistä yhtäkkinen hypäys virallisempaan haastattelutyylisiin ei oikein onnistunut. Täytyi selvittää muuten. Onneksi tarjottiin kahvia, mikä sai rennon fiiliksen päälle.

Helppointahan on aloittaa keskustelu asunnon näkyvillä olevista tavaroista. Huomio kiinnittyi heti pöydällä olleeseen luottokorttikokoa olevaan Raspberry Pi -tietokoneeseen. Oikein sopiva harrastusväline tietotekniikan opiskelijalle. Valitettavasti laite on vain opintoja varten, vaikka asiasta utelu paljasti, että ideoita erilaisista omista projekteista on tullut mietittyä. Luovuutta sen sijaan harjoitetaan tiedotushommiin osuvasti valokuvauksella. Katseen ei kauaa tarvinnut vaellella asunnon seinillä, kun silmiin osui yhtä jos toista valokuvatulosetta. Urbaanien otosten kollaasi koostui Kööpenhaminan reissulla kuvatuista ruuduista ja luontokuvia oli käyty nappaamassa mm. Kemistä.

Vaikka vapaa-aikaa ei ole liiaksi erillisiin kuvailureissuihin, Köpiksen kuvista keskustellessa kävi ilmi, että kiinnostusta on myös katumaisemien, tilannekuvien ja muiden astetta harkitumpien ja taiteellisempien kuvien kuvailuun normaalien turistiräpsyjen ohella. Kalustopuolen esittelyssä asia vain vahvistui, objektiiveihin oli selkeästi laitettu rahaa kiinni.

Myöskään fyysisempiä harrastuksia ei ole unohdettu. Hikoilua tapahtuu sählyn mer-

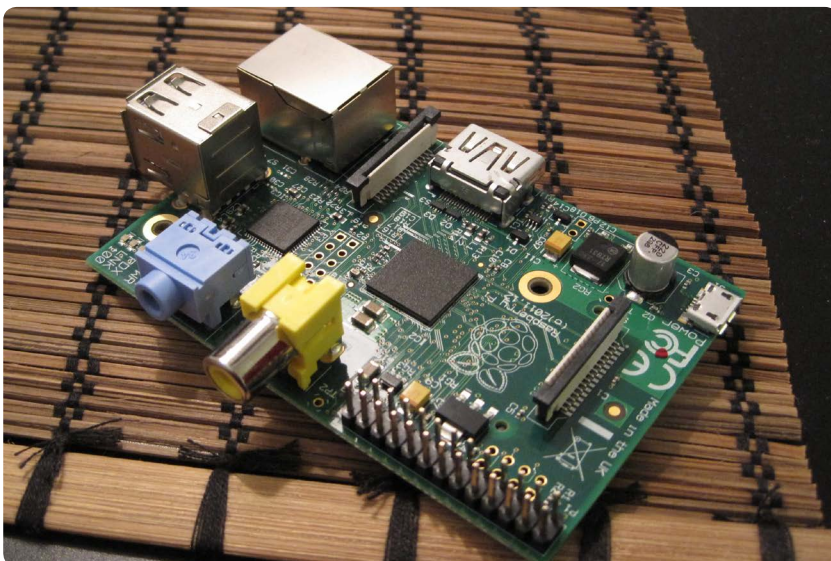
keissä poikkitieteellisen kaveriporukan vuorolla ja pääpaino on hauskan- ja kunnan ylläpito eikä niinkään verenmaku suussa urheilu. Juoksua kentän ulkopuolella tulee harrastettua vähemmän, sillä pyöräily on Teemulle se kiinnostavampi liiksumuoto, varsinkin kun uusi fitnesspyörä majoituu huoneen nurkassa. Vaikka pyöräilyharrastukseen yleensä kuuluu oman pyörän tuunailu ja säätäminen, tällä hetkellä se osio on jäissä koska rahaa piti jäädä muuhunkin. Samalla siirryimme ihastelemaan pöydällä olevaa taisteluasemaa eli usealla näytöllä varustettua pöytä tietokonetta. Liikunnalle vastapainoksi vapaa-aikaa tietenkin kuluu tietokoneen ääressä, kuten opiskelijoilla yleensä.

Entä miten alkoi se järjestöura joka johti lopulta tähän haastatteluun? ”Vahingossa”, oli vastaus. Fuksina tuli päädyttyä killan vaalikokoukseen, jossa Teemu valittiin sosiaali- ja terveysihteeriksi sekä hovikuvajaksi. Seuraavana vuonna kyseltiinkin jo OTY:n piiriin kuvailemaan ja pienryhmän-ohjaajaksikin tuli lähdettyä. Siinä samalla tuli tutustuttua porukkaan sen verran hyvin, että viime vuonna alkoikin jo hieman

kuulua kyselyä että kiinnostaisiko vuonna 2014 ”hyvät hommat”, ja kun edeltäjäkin hieman kehotti hakemaan pestiin niin harkinnan jälkeen vastaus oli selvä. Aiempaa lehdentekokokemusta ei ole, mutta softat ovat sentään hallussa.

Kahvit juotua olikin hyvä kysäistä hieman syöminkeihin liittyviä kysymyksiä, onhan rempatusta kämpässä sentään melkoisen hyvässä kuosissa oleva keittiö. Elossa pysytään ihan perinteisellä kotiruoalla ja aiemmasta kämpästä lähdettyä nuudelit&tonnikala-kombinaatio ei ole maistunut. Toisaalta, nykyinen asunto edes jotenkin kannustaa ruuanlaittoon, edellinen oli hieman kylmänlainen soluasunto jossa ei pahemmin kokkailtua tullut.

Tähän olikin haastattelu hyvä lopettaa yksissä tuumin. Toki kohde myönsi, että tilanne oli mielenkiintoinen, olihan hän itse sitä suunnittelemassa. Toisaalta mietimme, että onhan sitä maailmassa aikoinaan jopa haastateltu itseä joten sallittakoon. Ei opiskelijajournalismia ole liian vakavassa hengessä ennenkään tehty.

Hallitushommien lisäksi myös Raspberry Pi tulee pitämään Teemun kiireisenä tänä keväänä.

Taloudenhoitaja

Nimi: Pekka Nyrönen

Kotoisin: Sotkamo

Kilta: Oulun Yliopiston Konein-
sinööriklita ry & Oulun Tietoteek-
karit ry

Solmut: 3

Vapaa-aika: TeeKu

Toimittaja kiirehtii. Kello on jo enemmän kuin paljon. Myöhästyy myöhästyy, perkule sentään. Miten uskallan odottaa kahta herrasmiestä, joiden aikataulu on muutenkin jo tiukka. Heidän almanaakoissaan olisi piakkoin vuorossa Oulun Teekkarikuoron TeeKun laulutreenit. Sitä ennen heidät pitäisi asettaa piinapenkkiin siitä, mistä moinen harrastus on lähtöisin. Onneksi tapaamispaikkamme, tuttu ja turvallinen aulakuppila siintää jo silmissä, eikä kellokaan ole kuin pari minuuttia yli sovitun. Kerkesin!

Aulakuppilasta kaikuu iloinen puheensoriina. Siellä ne Kimmo ja Pekka kyräilee jo-

takin omiaan. Istuudun ja aloitan tiukan kyselytuokion koskien heidän rakasta harrastustaan, kuorolaulantaa. Nauru ei meinaa loppua kyselyjen välissä. Iloisia miehiä, erittäin iloisia miehiä. Ehkä kohta päästään jo asiaan...

Kimmo on aloittanut laulu-uransa vasta TeeKuun tullessaan. Kokemukset aikaisemmasta laulamisesta ”jossain virallisemmässä” ulottuvat hänellä ala-asteen pakollisille musiikintunneille asti. Suuta on silti soitettu vuosien varrella, enemmän ja vähemmän, eikä suun soitto ole rajoittunut pelkästään puhelimella taksin soittamiseen.

Sihteeri

Nimi: Kimmo Piekkari

Kotoisin: Kittilä

Kilta: Oulun Yliopiston
Koneinsinööriky

Solmut: 2

Vapaa-aika: Teeku

Kimmon kuorokaveri sekä nykyinen hallituskumppani, Pekka, sai aikoinaan höynäytettyä Kimmon mukaan TeeKuun. Kimmo oli itse jo pienenä fuksina huomannut T2 ovesta sisään tullessa käytävällä hämärän mainoksen jostain ”jännästä kuorosta”. Tarkemmin myös silloinen Kimmon pienryhmäohjaajana toiminut Pekka houkutteli Kimmon ”huoltamaan instrumenttia” Caioon. Valomerkkiin asti taisi Kimmolla instrumentin huolto mennä, jonka jälkeen hänen uransa TeeKun jäsenenä varmistui. Näin puhuttiin poika ympäri. Nyt miehellä on TeeKussa laulamista takana useampi vuosi.

Jotakin kehittymistäkin on tullut. Kimmo kuvailee, että on suurin piirtein oppinut ”lukemaan niistä pylpyroistä”, missä se sävel kulkee. Kyseessä varmaan siis nuotit.

Jos Kimmolla olisi enemmän aikaa, hän lähtisi kotiin. Hän ei osaa edes kuvitella tilannetta, jossa hänelle tärkeää yliopistoelämää ei olisi olemassa.

Pekan musiikkiharrastukset yltävät jo aikaan ennen yliopistoa. Hän on nuoruudessaan soittanut pianoa ja kitaraa, mutta nykyään hän pitää musikaalisuuttaan yllä lähinnä kuorolaulannan kautta. Erikoisempiakin instrumentteja Pekka on soittanut

kuten australialaisten aboriginaalien perinnesoitinta didgeridoota. Lisäksi mongolialainen kurkkulaulu on lähellä hänen sydäntään. Muuten Pekka ei ole juurikaan lauleskellut.

Aikoinaan Pekka löysi tiensä TeeKuun fuksi-infon kautta, jossa TeeKu esitteli toimintaansa. Pekan ajatus oli esityksen jälkeen ehdottoman positiivinen: ”Tonne mun pitää mennä!” TeeKu-uraa Pekalla on takana nyt noin nelisen vuotta. Pekka ei itse

koe kehittyneensä huomattavasti laulajana tänä aikana, mutta myöntää jonkinlaista edistystä silti tulleen jonkin verran, hän on esimerkiksi oppinut laulamaan useamman henkilön kanssa yhtä aikaa. Opiskelun, kiltatoiminnan ja musiikin lisäksi Pekka viettää aikaa koodailun parissa perinteisen tietoteekkarin malliin. Jos hänellä olisi enemmän aikaa, hän haluaisi alkaa harrastamaan Wing Chun nimistä itsepuolustuslajia. ■

Kimmo vs Pekka

Kummalla on matalampi ääni?

Kummatkin ovat bassoja, mutta Pekka vie tämän.

Kumpi seisoo kuorossa eturivissä?

Kimmo edessä blokkaamassa, Pekka takana.

Lempilaulut?

Kimmo: ”Sahtilaulu, Maija Mehiläinen, onhan noita...”

Pekka: ”Yks biisi, mitä ei saa paljastaa... Muuten Laakerien lakastuessa.”

Miksi OTY?

Kimmo: ”Tuleva Koneen hallitus haaskahti ’liian pienelle’, että suurempiin saappaisiin vaan. Yksi iso mies riittää Koneen hallituksessa.”

Pekka: ”Omasta hallituksesta vähän maisemanvaihdosta. Rahastonhoitajan homma oli jo tuttua Koneen hallituksesta ja rahastonhoitajaksi ei näyttänyt olevan ehdokkaita, joten miksipä ei!”

Laitatkeko ruokaa? Mikä on bravuuri?

Kimmo: ”Hirveä tulee lähinnä laitettua, yleensä jauhelihan muodossa. Helppoa ruokaa!”

Pekka: ”Enimmäkseen kalapuikkoja ja munia. Bravuuri on currykanakastike.”

Valmistuminen?

Kimmo: *hulvatonta naurua*

Pekka: ”Jos ensi keväänä kandin saisi tehtyä. Ei ole kiire. Toisaalta semikiire, mutta ei silleen kiire...”

Tasa-arvovaltuutettu vastailee säännöllisesti jäsenistöltä tulleisiin tiedusteluihin. Kysymyksiä voi esittää esimerkiksi sähköpostin välityksellä (tasa-arvovaltuutettu@oty.fi)

Tasa-arvovaltuutettu pitää myös säännöllisesti päivystystä kohteessa Kirkkokatu 10 sunnuntai-iltaisin klo 22.00 - 02.00. Ilmoitathan esittämäsi kysymyksen yhteydessä, mikäli siihen voi vastata tällä pastalla ja millä nimimerkillä toivoisit esiintyväsi.

Hei, tasa-arvovaltuutettu.

Teekkarihymnissä verrataan yön pimeyttä neekerin sieluun. Minusta tämä on väärin. Olisiko sitä mitenkään mahdollista muuttaa jollain tavalla soveliaammaksi?

- Pöyristynyt

Hei, Pöyristynyt. Neekerin sielu itseasiassa on täydellisen pimeä, kun taas maapallolla vallitsevat yöolosuhteet aina sisältävät jonkin verran taivaankappaleiden tuottamaa hajavaloa, vaikkakin pieniä määriä.

Tunnetusti, useimmat uskonnot ja aihetta käsitelleet filosofit kuvaavat sielun aineettomaksi, ja pimeyden tiedetään olevan näkyvän valon puutetta. Aineeton asia ei luonnollisestikaan kykene säteilemään näkyviä sähkömagneettisen säteilyn aallonpituuksia, koska lämpöperäinen hehkuvalo, katodoluminesenssi, Tšerenkovin säteily, kemiluminesenssi, triboluminesenssi, elektroluminesenssi, skintillaatio, sonoluminesenssi, fluoresenssi ja fosforenssi kaikki vaativat aineellisia partikkeleita tuottaakseen valoa. Aineeton asia ei myöskään voi taittaa valoa, tarkasteltiinpa valon kulkua kumman tahansa aalto-hiukkasdualismin mukaisen mallin kautta. Samojen fysiikan lakien piirissä on myös neekerin sielu, joka täten on siis täydellisen pimeä.

Kappaleessa on myöskin muita epätarkkuuksia, kuten että tarhapöllön ääni olisi kimeä. Tarhapöllön, jota nykyään kutsutaan helmipöllöksi (*Aegolius funereus*), ääni on kyllä suhteellisen korkeataajuuksista (n. 690-850Hz), mutta luonteeltaan enemmänkin pehmeästi soljuvaa puputusta, jota ei tästä syystä voida luonnehtia kimeäksi. Todennäköisesti laulun kuvaama pöllö onkin ollut lehtopöllö (*Strix aluco*), jonka soidinäännet ovat hyvinkin kimeitä.

Näistä pienistä epätarkkuuksista huolimatta kyseessä on hieno ja perinteikäs laulu, joten näen viisaimpana lähestymistapana laulaa se nykymuotoisena.

Parhain terveisin,

Tapani Himanka

Oulun Teekkariyhdistys ry:n tasa-arvovaltuutettu

World Cup of Kyykkä järjestettiin jo viidettä kertaa. Emma Tähtinen valmistautuu heittoonsa.

Teekkarius kuvina

Talviolympialaiset 6.2. Kuvassa tasa-arvovaltuutetun tyylinäyte.

Valtakunnallinen Teekkariseminaari 10.-11.2. Tallinnassa. Perinteisten laulujen ja puheiden ohella sitseillä päästiin nauttimaan myös tanssista.

Mikä auttaa selviämään kevätväsymyksen yli?

Ei jaksakaan. Ei jaksakaan sitten millään. Tenttiä pukkaa ja harkka on kesken. Järjestöhommat ja seinät kaatuvat päälle.

Kevätväsymys on yleinen ilmiö niin opiskelijoiden kuin jo työssä käyvien ihmisten parissa. Syksyn jo tsempanneena voi kevään työmäärä alkaa tuntumaan jo ylitsepäasevämmältä ja oireina voi olla niin väsymystä, alukuoloisuutta, kiinnostuksen puutetta kuin muutoksia ruokahalussakin. Kaikesta tästä huolimatta opiskelijan pitäisi silti jaksaa ainakin Wappuun asti, ellei jopa sen yli.

Seinien ei silti tarvitse kaatua päälle! Lehden toimitus keräsi lukijoiltaan suuren määrän vinkkejä kuinka selvitä kevätväsymyksen ylitse. Vinkkejä tuli runsaasti, ja tähän juttuun on kerätty parhaimmat konstit. Lisäksi toimitus on kertonut oman kantansa kevätväsymyksen selättämiseen. Toimitus halusi ehdottomasti myös ammattilaisen näkemyksen, jonka vuoksi juttuun on liitetty lääkäri **Ossi Kaijasen** lausunto.

Jäsenistön keinot

" Liikunta, liikunta ja liikunta. Sekä oikeanlainen ruokavalio. Muuta ei tarvita, olo on kuin sähköjäniksellä koko ajan!"

"Matkat yliopistolle julkisilla, jolloin saa kävelyä, raitista ilmaa ja sosiaalisia tilanteita."

" Meditointi ja jooga. Hetkeksi mielen tyhjentäminen parantaa ahistusta ja poistaa kouluhommat mielestä illalla."

" Kaljaa ja makkaraa!!1!"

" D-vitamiinivalmisteiden syöminen on pop läpi vuoden! Liikuntaa voi alkaa harrastamaan myös ulkona kun lumet sulvat (vaikka kinokset ovatki huono tekosyy olla läheltämättä lenkille) Kaljahan piristää aina!"

" Salilla kun reenaat ja kattedeet tyttöjen pylyjä. Siinä sitä jotain!"

" Paras lääke on kevätsyömykseen on väsyttää se pois! Kun aamulla tuntuu, että luennolle lähtö on ylitsepääsemätöntä, niin en lähde!"

Lääkäri Ossi Kaijasen vinkit

1. Kevätsyömyksen selättämisessä auttaa liikkuminen luonnossa ja nauttiminen lisääntyvästä auringonvalosta sekä antamalla aikaa keholle ja mielelle rentoutua. Paras apu on ennalta ehkäisy.
2. Kalenteri kannattaa pitää löysänä aina joulusta lähtien. Kaamoksen aikana ja alkukeväästä tulisi pitää huolta D- vitamiinin saannista. Kroppa kannattaa pitää kunnossa ja virkeänä liikunnan avulla, mutta silti kannattaa relata silloin, kun siltä tuntuu.
3. Jos kevätsyömys on niin voimakas, että aamu toisensa jälkeen tekisi mieli vaan jäädä nukkumaan ja iltaisin on erittäin hankala saada unen päästä kiinni, on syytä hakeutua lääkäriin.

Toimituksen konstit

Toimituksen mielestä ehdottomasti kannattaisi aukaista ne verhot synkän talven jäljiltä ja päästää auringon valo sisälle asti. Lisäksi ulkoilu päiväsaikaan, vaikka luennoista tinkien, piristää. Yksin ei kannata jäädä vaan hakeutua sosiaalisiin tilanteisiin. Ja vielä parempi, jos pystyy harrastamaan ystävän kanssa jotain yhdessä! Bileissä kannattaa käydä kohtuullisesti, mutta ei väsyämykseen asti. Riittävä uni takaa virkeyden valoisiin kevätaamuihin.

Kirjoittaja on aktiiviuransa aikana ehtinyt toimimaan niin Oulun Tietoteekkareiden puheenjohtajana kuin Oulun Teekkariyhdistyksen kulttuurisirkanakin. Takana on valtava määrä sitsejä ja kokemusta seremoniamestarin roolista.

Seremoniamestari kulissien takana

Seremoniamestarin tuntee kaikki. Jos käyt sitseillä tai vuosijuhlille, seremoniamestari näkyy koko illan ajan parrasvaloissa huonoine juttuineen ja tiukkoine käskyineen. Seren suusta laulu kajahtaa ja kisakunto kestää, vaikka sauvasta tulisi nautittua juhlan aikana yksi jos toinenkin snapsi. Monelle tuon moottoriturpaisen puppulausemaatin esiintyminen näyttää hyvin luontevalta ja rutiininomaiselta. Kuin hänet olisi tehty tuolle paikalle.

Jotkut saattavat luulla, että seremoniamestari saapuu sitseille tai vuosijuhlaan hieinan ennen vieraiden saapumista, kurkkaa lauluvihon läpi, vetää sitsit läpi ja homma paketissa. Asia ei näin aina ole. Sitsit eivät ole samanlaisia, vaan aina mukana on jonkinlainen vivahde, joka pitää ottaa huomioon, joten valmistautuminen alkaa jo huomattavasti aiemmin. Teemasitseillä on usein teeman mukaista ohjelmaa, pukusitseillä ei välttämättä ole mitään ohjelmaa, joten sitä mahdollisesti pitää kehitellä itse ja vuosijuhlilla on taas omat kikkansa.

Näiden lisäksi vielä yksi tärkeä huomionarvoinen asia, joka pitää aina jokaisilla sitseillä, vuosijuhlilla tai oikestaan missä vain

ottaa huomioon: yleisö. On ihan eri asia pitää sitssejä fukseille, jotka eivät tiedä, mitä sitsit ovat, kuin Teekkarihallitusaktiiveille, joilla sitsikertoja saattaa olla takana jo pitkälle toista kymmentä. Oman leiman sitsien muotoon tuo myös alkoholiannosten määrä. Kosteilla teemasitseillä, jossa sitsirivissä on takavuosien vanhoja partoja, voi suhteellisen huolettomasti keskittyä pitämään hommaa kasassa ja antaa sitsikansan pitää puheita ja pyytää lauluja. Ei-niin-kosteilla fuksisitseillä taas seremoniamestarin tulee ottaa huomattavasti enemmän roolia ja näyttää mallia nuoremmille.

Valmistautuminen ei ole pelkästään tulevan tilaisuuden luonnostelua. Seremoniamestarilla pitää olla taskussa erilaisia koukkuja, kikkoja ja jippoja, mitä tulee käyttämään tiukassa tilanteessa. Sitseillä voi nimittäin tapahtua hyvinkin erikoisia tilanteita, joiden hoitamisessa seren tulee ottaa vastuuta. Mitä voi tehdä siinä vaiheessa, kun homma alkaa lähtä lapasesta ja vielä on jälkiruoka tarjoamatta? Annetaan mennä vaan vai olisiko joku kikka, millä porukka saadaan vielä kasaan laulamaan ikuisen teekkarin laulua? Tästä tilanteesta löytyy myös toinen ääripää, joka on edellis-

---

tä huomattavasti oudompi, ihmeellisempi, vaikeampi ja erikoisempi hoitaa: koko sitsejänsä hiljenee. Kukaan ei ota puheenvuoroa, kukaan ei ehdota laulua ja myöskään pöytäkunnissa ei hiiskuta sanaakaan. Koko sitiespaikka on täysin hiljainen. Tässä vaiheessa voi olla hankalaa pitää puhe, jonka jälkeen ihmiset luonnollisesti ja oma-aloitteisesti alkavat seurustelemaan keskenään.

Seremoniamestarin hommassa on vielä yksi asia, joka harvemmin näkyy sities- tai vuosijuhlakansalle. Seren homma jännittää. Ja se jännittää ihan perkeleesti. Se jännitti, kun oli ensimmäistä kertaa vetämässä sitiesjä, ja se jännittää senkin jälkeen, kun seremoniamestari vetoja on takana toista kymmentä. Jännitys ei myöskään ala edellisenä päivänä, vaan yleensä jo viikkoa-kah-

ta ennen tapahtumaa. Juuri ennen sitiesjä itselläni tulee miettiä ensimmäisestä puheesta kaksi ensimmäistä lausetta sanasta sanaa ja muutenkin ensimmäisen puheen pääpiirteet. Tämän jälkeen useimmiten jännitys alkaa helpottaa ja homma lähtee rullaamaan. Kuitenkin tällaisten esiintymistilanteiden myötä jännitystä ei tule enää pidettyä ahdistavana tai epämiellyttävänä tilana. Se on virittäytymistä tulevaan ja henkistä valmistautumista koitokseen. Jännitystilasta tietää, että kohta on tapahtumassa jotain arkielämästä poikkeavaa ja sitä kannattaa odottaa.

Pasi Keski-Korsu

OMA MAINOS UUTEEN LAULUKALUUN?

Esimerkiksi killat tai harrastejärjestöt

Puoli sivua: 200€

Koko sivu: 400€

Yhteydenotot: pikkupossu@oty.fi

www.oty.fi